

În zi de Toamnă, ruginie

Flavius Laurian Duverna

În zi de Toamnă, ruginie

În zi de Toamnă, ruginie
Un soare dulce și molatic
Se simte-n aerul tomnatic,
Și-mprăștiată pe câmpie
Plâng florile de pădărie,
Din covorașul lor sălbatic.

În zi de Toamnă, ruginie
Încep cocorii ca să plece;
De-acuma ziua e mai rece
Și ea la-mbrăcare te-mbie,
Ca să-ți pui și-altă mantie
Drept cu timpul care trece.

În zi de Toamnă, ruginie
Se desprind frunzele și cad
Din pomii toți afar' de brad,
Numai el, nu vrea să știe
De ce plâng toți în agonie?
De ce, frunzele lor se ard?

În zi de Toamnă, ruginie
Ar fi-ntrebări multe de pus,
Dar numai Tatăl cel de sus
Răspunsuri la toate le știe,
În drumul lor spre veșnicie
Prin Fiul Său, Hristos Isus!

Flavius Laurian Duverna
04 septembrie 2013